

Διατμηματικό Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών

Παιδαγωγικά
Μέσω Καινοτόμων Προσεγγίσεων
Τεχνολογίες & Εκπαίδευση

Κατευθύνσεις: Προσχολικής Αγωγής & Πρωτοβάθμιας/Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης
Παν. Δυτικής Αττικής, Τμήμα Βιοϊατρικών Επιστημών & Αγωγής και Φροντίδας στην Πρώιμη Παιδική
Ηλικία

"Οργάνωση και Διοίκηση Φορέων Αγωγής και Εκπαίδευσης"
Συντονίστρια: Επίκουρη Καθηγήτρια Σοφία Ασωνίτου

*"Δομή του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος - Σύγκριση με Ε.Ε."
Λόντος Χαράλαμπος ΔΙΑΔΕΞΗ 3 Νοεμβρίου 2018*

Εκπαιδευτικό Σύστημα Ι

Το **εκπαιδευτικό σύστημα** ορίζεται ως ένα σύνολο δομών και σχέσεων, που έχει ως σκοπό αφενός με τη **μορφωτική λειτουργία**, την επίτευξη της πνευματικής ανάπτυξης (με την απόκτηση γνώσεων και δεξιοτήτων για την ένταξη στην παραγωγική διαδικασία και την αγορά εργασίας), και αφετέρου με την **παιδαγωγική λειτουργία**, την επίτευξη της διαμόρφωσης αξιών, στάσεων και συμπεριφοράς που περιέχουν το στοιχείο των παραγωγικών και κοινωνικών σχέσεων και συγκρούσεων, από τις οποίες πηγάζει και η κοινωνική εξέλιξη.

Εκπαιδευτικό Σύστημα II

Το εκπαιδευτικό σύστημα θεωρείται ως ένα **ανοικτό σύστημα**, που επηρεάζει, αλλά και δέχεται επιρροές από το ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον, και που ενεργεί τόσο πάνω στις επιμέρους δομές του συστήματος, όσο και στο σύστημα ολόκληρο.

Και βέβαια δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι το εκπαιδευτικό σύστημα είναι ένας **ιδεολογικός θεσμός του κράτους** που συμβάλλει στη διευρυμένη αναπαραγωγή των κοινωνικών και παραγωγικών δυνάμεων και σχέσεων.

Σε κάθε τυπική οργάνωση, άρα και στις σχολικές οργανώσεις, μπορούμε να διακρίνουμε δυο βασικές λειτουργίες: *τις παραγωγικές (πρωτεύουσα λειτουργία)*, που με συντονισμένες και σχεδιασμένες ενέργειες και προσπάθειες αποβλέπουν στην παραγωγή αγαθών ή στην προσφορά υπηρεσιών, και *τις βοηθητικές (δευτερεύουσα λειτουργία)* που εξασφαλίζουν την ύπαρξη των πρώτων

Με βάση την αντίληψη αυτή μπορούμε να πούμε ότι στο χώρο των σχολικών οργανώσεων η **μορφωτική λειτουργία** που συμβάλλει στη μετάδοση των γνώσεων και δεξιοτήτων στους μαθητές και η **παιδαγωγική λειτουργία** που συντελεί στη διαμόρφωση αξιών, στάσεων και συμπεριφοράς των μαθητών ανήκουν στην πρωτεύουσα λειτουργία.

Η **διοικητική λειτουργία** ανήκει στη δευτερεύουσα λειτουργία και εξασφαλίζει την πραγματοποίηση των στόχων της πρωτεύουσας λειτουργίας

Η Δομή των Ευρωπαϊκών Εκπαιδευτικών Συστημάτων 2017/18: Σχηματικά Διαγράμματα

The Structure of the European Education Systems

2017/18

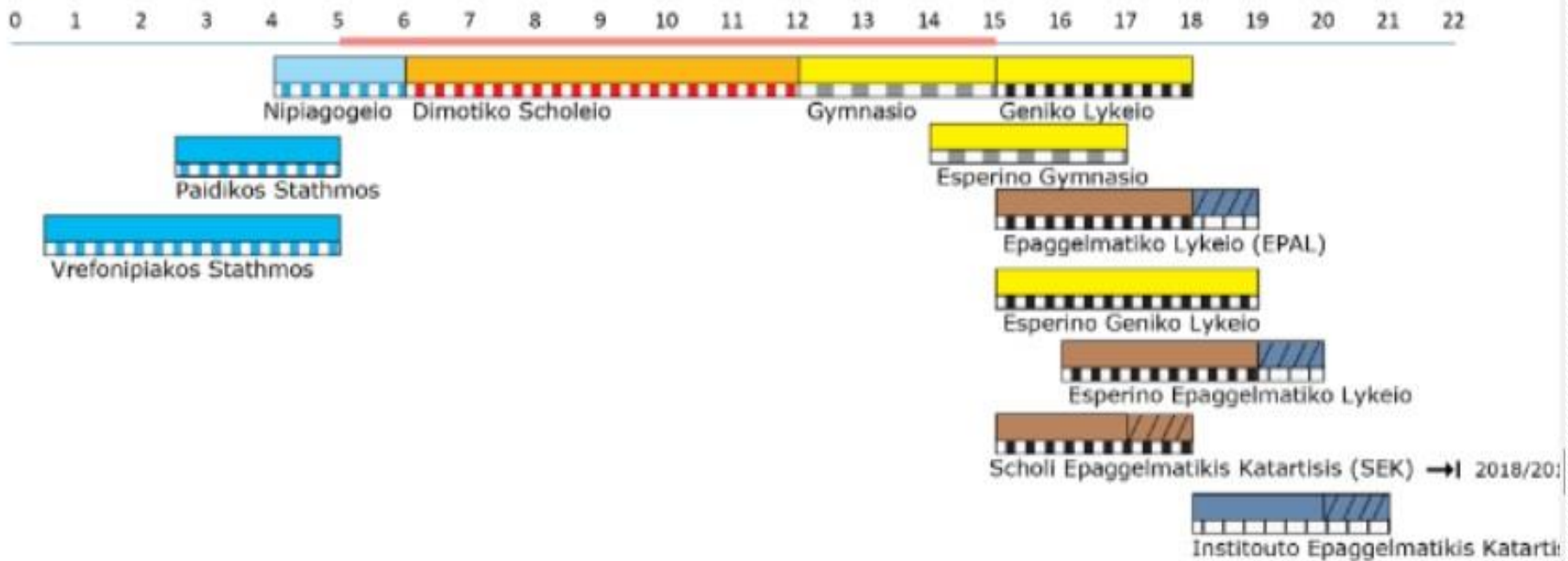
Schematic Diagrams

Eurydice – Facts and Figures

<https://publications.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/oe54460d-d585-11e7-a5b9-01aa75ed71a1/language-fr/format-PDF>

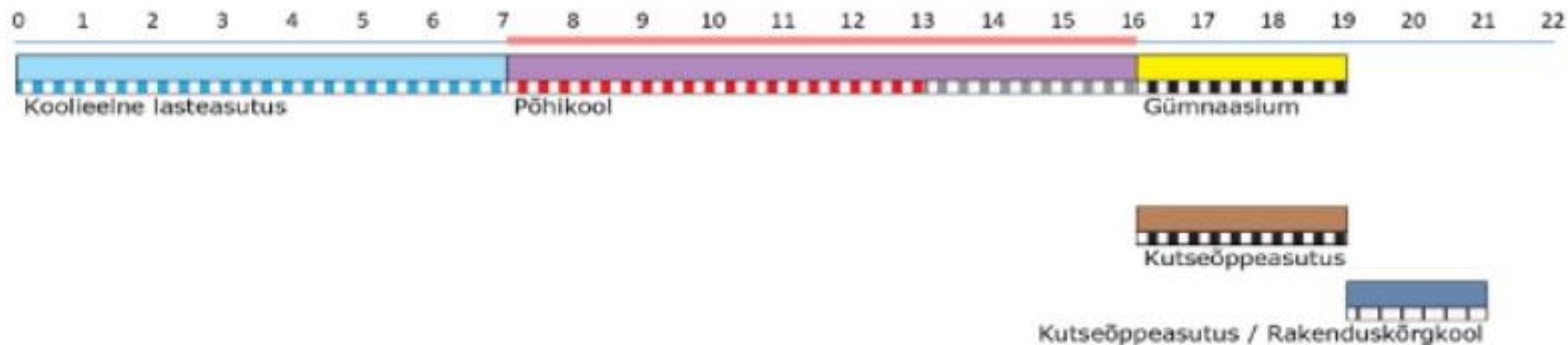
Grèce

Âge des étudiants

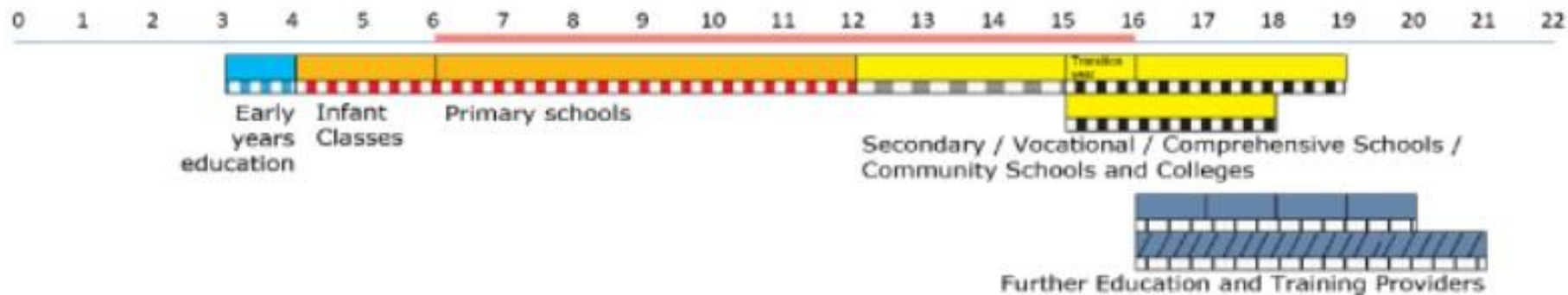
Estonie

Âge des étudiants

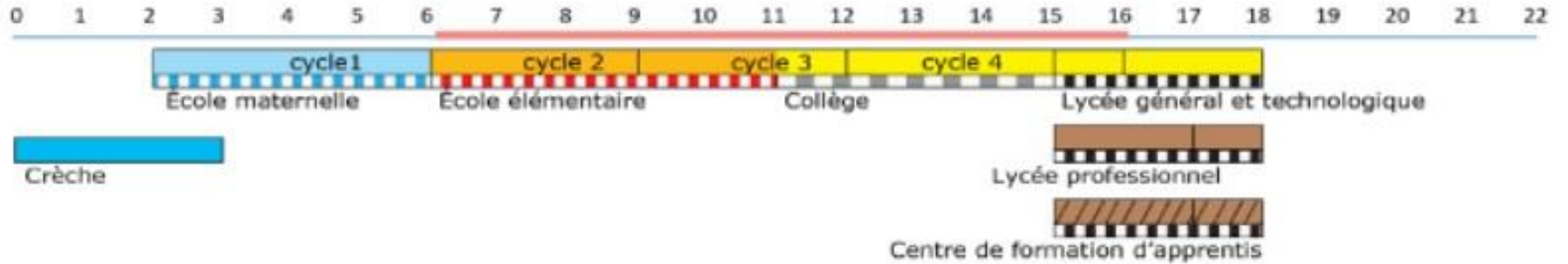
Irlande

Âge des étudiants

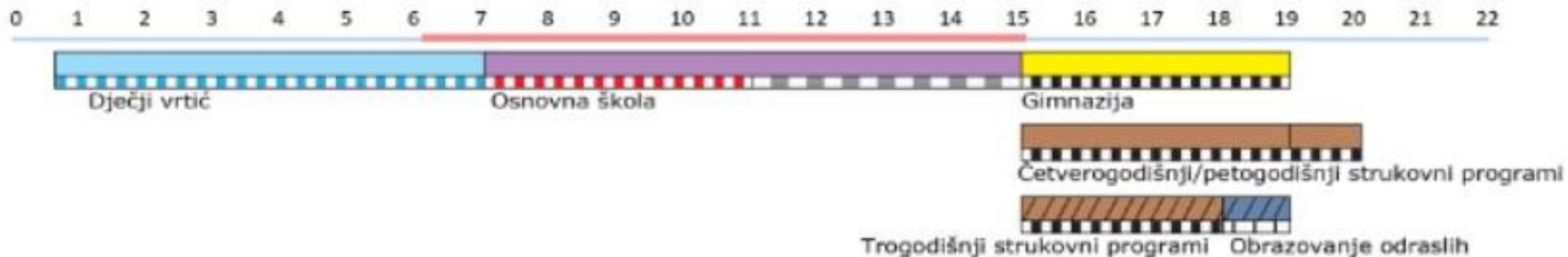
France

Âge des étudiants

Croatie

Âge des étudiants

16-18	Γ' ΤΑΞΗ	ΛΥΚΕΙΟ
	Β' ΤΑΞΗ	
	Α' ΤΑΞΗ	
13-15	Γ' ΤΑΞΗ	ΓΥΜΝΑΣΙΟ
	Β' ΤΑΞΗ	
	Α' ΤΑΞΗ	
6-12	Στ' ΤΑΞΗ	ΔΗΜΟΤΙΚΟ
	Ε' ΤΑΞΗ	
	Δ' ΤΑΞΗ	
	Γ' ΤΑΞΗ	
	Β' ΤΑΞΗ	
	Α' ΤΑΞΗ	
4-6	ΝΗΠΙΟ	ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ
	ΠΡΟΝΗΠΙΟ	

ΤΥΠΟΙ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ (ΓΕΛ)

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ (ΕΠΑΛ)

ΜΟΥΣΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

ΔΙΑΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΟ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ

(ΣΜΕΑΕ) ΣΧΟΛΙΚΗ ΜΟΝΑΔΑ
ΕΙΔΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
(Γυμνάσιο Ειδικής Αγωγής και
Εκπαίδευσης, Ενιαίο Ειδικό
Επαγγελματικό Γυμνάσιο – Λύκειο)

ΠΡΟΤΥΠΟ

ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ

	Έτη Υποχρεωτικής εκπαίδευσης	Ηλικίες φοίτησης στην Υ. Ε.	Πότε καθιερώθηκε	
ΑΥΣΤΡΙΑ	9	6-15 ετών	1974	
ΒΕΛΓΙΟ	9	6-15 ετών (εφόσον παρακολουθείται πρόγραμμα πλήρους ωραρίου) Έως 18 ετών (με σχολικό πρόγραμμα μειωμένου ωραρίου)	1983	
ΓΑΛΛΙΑ	10	6-16 ετών	1959	
ΔΑΝΙΑ	9	7-16 ετών	1971	
ΕΛΛΑΔΑ	11	4-15 ετών	2018	
ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ	α. Αγγλία/ Ουαλία και Βόρεια Ιρλανδία	11 (Αγγλία/Ουαλία) 12 (Β. Ιρλανδία)	5-16 ετών (Αγγλία/Ουαλία) 4-16 ετών (Β. Ιρλανδία)	1989
	β. Σκωτία	11	5-16 ετών	1972
ΙΡΛΑΝΔΙΑ	10	6-16 ετών	2000	
ΙΣΠΑΝΙΑ	10	6-16 ετών	1990	
ΙΤΑΛΙΑ	9	6-15 ετών	1999/2000	
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ	11	4-15 ετών	1992	
ΟΛΛΑΝΔΙΑ	11	5-16 ετών	1985	
ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ	9	6-15 ετών	1987	
ΣΟΥΗΔΙΑ	9	7-16 ετών	1962	
ΦΙΛΑΝΔΙΑ	9	7-16 ετών	1970	

Χώρα- Μέλος Ε.Ε.	ISCED1		ISCED2			Σωρευτικός χρόνος φοίτησης
	Τυπική ηλικία έναρξης	Τυπική διάρκεια σπουδών	Τυπική ηλικία έναρξης	Τυπική διάρκεια σπουδών	Τυπική ηλικία αποφοίτησης	
Αυστρία	6	4	10	4	14	8
Βέλγιο	6	6	12	2	14	8
Γαλλία	6	5	11	4	15	9
Γερμανία	6	4	10	6	16	10
Δανία	6	Ενιαία δομή		10	16	10
Ελλάδα	6	6	12	3	15	9
(Ην. Βασίλειο) Αγγλία/ Ουαλία	5	6	11	3	14	9
(Ην. Βασίλειο) Β. Ιρλανδία	4	7	11	3	14	10
(Ην. Βασίλειο) Σκωτία	5	7	12	4	16	11
Ιρλανδία	6	6	12	3	15	9
Ισπανία	6	6	12	4	16	10
Ιταλία	6	5	11	3	14	8
Λουξεμβούργο	6	6	12	3	15	9
Ολλανδία	5	7	12	3-4 (ή 6)	15-16 (ή 18)	11-12 (ή 14)
Πορτογαλία	6	Ενιαία δομή		9	15	9
Σουηδία	7	Ενιαία δομή		9	16	9
Φινλανδία	7	Ενιαία δομή		9	16	9
<i>Μέσος όρος</i>	5,8	5,8	11,4	3,5	15,1	9,3
<i>Ελάχιστη τιμή</i>	4	4	10	3	14	8
<i>Μέγιστη τιμή</i>	7	7	12	6	16	11

Διεθνής Πρότυπη Ταξινόμηση της Εκπαίδευσης - ISCED
(International Standard Classification of Education) δημιουργήθηκε από την [UNESCO](#) για την [ταξινόμηση](#) και τον χαρακτηρισμό των βαθμίδων της [εκπαίδευσης](#) και των εκπαιδευτικών συστημάτων

Διεθνής τυποποιημένη ταξινόμηση εκπαίδευσης ISCED-97

ISCED 0	Προσχολική αγωγή
ISCED 1	Πρωτοβάθμια εκπαίδευση
ISCED 2	Κατώτερο επίπεδο δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης (στην κατηγορία αυτή από την Ελλάδα υπάγονται τα Γυμνάσια)
ISCED 3	Ανώτερο επίπεδο δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης (στην κατηγορία αυτή από την Ελλάδα υπάγονται τα Λύκεια)
ISCED 4	Μεταδευτεροβάθμια, μη πανεπιστημιακή εκπαίδευση (στην κατηγορία αυτή από την Ελλάδα υπάγονται τα Ινστιτούτα Επαγγελματικής Κατάρτισης – ΙΕΚ)
ISCED 5 (5A, 5B)	Πρώτο επίπεδο τριτοβάθμιας εκπαίδευσης (περιλαμβάνονται οι βασικές σπουδές και οι σπουδές που οδηγούν σε μεταπτυχιακό δίπλωμα ειδίκευσης (master), όχι όμως οι σπουδές που οδηγούν σε τίτλο προηγμένης έρευνας, δηλαδή τύπου διδακτορικού) Διακρίνεται επιμέρους σε ISCED 5A και ISCED 5B. Τα προγράμματα ISCED 5A είναι περισσότερα θεωρητικά, ενώ τα ISCED 5B είναι πιο πρακτικά - τεχνικά (Στο ISCED 5A από την Ελλάδα περιλαμβάνονται τα Πανεπιστήμια και στο ISCED 5B τα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα – Τ.Ε.Ι.).
ISCED 6	Δεύτερο επίπεδο τριτοβάθμιας εκπαίδευσης (περιλαμβάνονται τα προγράμματα που οδηγούν σε τίτλους προηγμένης έρευνας – σπουδές για διδακτορικό-)

Η διοικητική διαίρεση του εκπαιδευτικού συστήματος δεν ακολουθεί την διοικητική διαίρεση του κράτους, με τις επτά διοικητικές περιφέρειες -αποκεντρωμένες διοικήσεις, αλλά τη διαίρεση της αιρετής περιφερειακής αυτοδιοίκησης δηλαδή, δεκατρείς (13) περιφέρειες με τις αντίστοιχες (58) περιφερειακές ενότητες.

- Διαρθρώνεται σε 3+1 επίπεδα:
- ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ και ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
- ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Π/ΘΜΙΑΣ και Δ/ΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ σε επίπεδο Αιρετής Περιφέρειας (13)
- ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ (Π/ΘΜΙΑΣ ή Δ/ΘΜΙΑΣ) σε επίπεδο Περιφερειακής Ενότητας (116 Διευθύνσεις Εκπαίδευσης 58+58)
- ~~ΓΡΑΦΕΙΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ (καταργήθηκαν το 2011)~~
- ΣΧΟΛΙΚΗ ΜΟΝΑΔΑ

Γενικές Διευθύνσεις ΥΠΠΕΘ

Οι Γενικές Διευθύνσεις του Υπουργείου που υπάγονται στον Γενικό/Διοικητικό Γραμματέα του Υπουργείου είναι:

- α) Γενική Διεύθυνση Στρατηγικού Σχεδιασμού, Προγραμματισμού και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης,
- β) Γενική Διεύθυνση Οικονομικών Υπηρεσιών,
- γ) Γενική Διεύθυνση Ανθρώπινου Δυναμικού,
- δ) **Γενική Διεύθυνση Σπουδών Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης,**
- ε) Γενική Διεύθυνση Εκπαιδευτικού Προσωπικού Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης,
- στ) Γενική Διεύθυνση Ανώτατης Εκπαίδευσης,
- ζ) Γενική Διεύθυνση Διεθνών, Ευρωπαϊκών Θεμάτων, Παιδείας Ομογενών και Διαπολιτισμικής Εκπαίδευσης.

Αυτοτελείς μονάδες ΥΠΠΕΘ

Οι αυτοτελείς μονάδες που υπάγονται στον Γενικό/Διοικητικό Γραμματέα του Υπουργείου είναι:

α) η Αυτοτελής Διεύθυνση Ιδιωτικής Εκπαίδευσης,

β) το Αυτοτελές Τμήμα Συντονισμού και

Παρακολούθησης της Εκπαίδευσης Προσφύγων,

γ) το Αυτοτελές Τμήμα Ανθρώπινου Δυναμικού

Περιφερειακών Υπηρεσιών,

δ) η Αυτοτελής Διεύθυνση Συγκέντρωσης, Υποβολής

Παραστατικών και λοιπών θεμάτων.

Γενική Διεύθυνση Σπουδών Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης

Η Γενική Διεύθυνση Σπουδών Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης συγκροτείται από τις ακόλουθες οργανικές μονάδες:

α) Διεύθυνση Σπουδών, Προγραμμάτων και Οργάνωσης Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης,

β) Διεύθυνση Σπουδών, Προγραμμάτων και Οργάνωσης Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης,

γ) Διεύθυνση Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης

δ) Διεύθυνση Επαγγελματικής Εκπαίδευσης,

ε) Διεύθυνση Φυσικής Αγωγής,

στ) Διεύθυνση υποστήριξης προγραμμάτων και Εκπαίδευσης για την Αειφορία,

ζ) Αυτοτελές Τμήμα Πρότυπων και Πειραματικών

Σχολείων

Γενική Γραμματεία ΝΓΔΒ

Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς και Διά Βίου
Μάθησης:

α) Διεύθυνση Νέας Γενιάς,

β) Διεύθυνση Διά Βίου Μάθησης,

γ) Αυτοτελές Τμήμα Υποστήριξης Συμβουλίου

Αναγνώρισης Επαγγελματικών Προσόντων (ΣΑΕΠ)

και εφαρμογής της Ευρωπαϊκής Νομοθεσίας.

**Η Γενική Διεύθυνση Διεθνών Ευρωπαϊκών
Θεμάτων, Παιδείας Ομογενών και
Διαπολιτισμικής Εκπαίδευσης** συγκροτείται από τις
ακόλουθες οργανικές μονάδες:

**α) Διεύθυνση Παιδείας Ομογενών,
Διαπολιτισμικής Εκπαίδευσης, Ευρωπαϊκών και
Μειονοτικών Σχολείων,**

β) Διεύθυνση Ευρωπαϊκών και Διεθνών Θεμάτων.

Διοικητική διαίρεση

Στον Γενικό/Διοικητικό Γραμματέα του Υπουργείου υπάγονται και οι

**δεκατρείς (13) Περιφερειακές Διευθύνσεις
Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας
Εκπαίδευσης**

Η **διοικητική διαίρεση του εκπαιδευτικού συστήματος** δεν ακολουθεί την διοικητική διαίρεση του κράτους, επτά διοικητικές περιφέρειες-αποκεντρωμένες διοικήσεις, αλλά την διαίρεση της αιρετής περιφερειακής αυτοδιοίκησης δηλαδή δεκατρείς (13) περιφέρειες και τις αντίστοιχες (58) περιφερειακές ενότητες.

Περιφερειακές Διευθύνσεις Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης

1. Επιχειρησιακός στόχος καθεμίας από τις δεκατρείς (13) Περιφερειακές Διευθύνσεις Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης είναι ο συντονισμός και η παρακολούθηση της εφαρμογής της πολιτικής για την Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, στην περιοχή αρμοδιότητάς της, και η συμβολή της στο σχεδιασμό και τη διαμόρφωση της εκπαιδευτικής πολιτικής σε περιφερειακό επίπεδο.

Κάθε μία από τις δεκατρείς (13) Περιφερειακές
Διευθύνσεις Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας
Εκπαίδευσης συγκροτείται από:

- αα) την Αυτοτελή Διεύθυνση Διοικητικής,
Οικονομικής και Παιδαγωγικής Υποστήριξης,
- ββ) τις Διευθύνσεις Εκπαίδευσης Πρωτοβάθμιας και
Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης της οικείας
περιφέρειας.

Περιφερειακή Διεύθυνση Εκπαίδευσης

Στις Περιφερειακές Διευθύνσεις
Εκπαίδευσης λειτουργούν ως
αποκεντρωμένες υπηρεσίες

~~δεκαέξι (16) Περιφερειακά Επιμορφωτικά
Κέντρα (Π.Ε.Κ.),~~

~~πενήντα τρία (53) Κέντρα Περιβαλλοντικής
Εκπαίδευσης (Κ.Π.Ε.),~~

~~εξήντα δύο (62) Κέντρα Διαφοροδιάγνωσης,
Διάγνωσης και Υποστήριξης Ειδικών
Εκπαιδευτικών Αναγκών (ΚΕΔΔΥ)~~

ΠΡΟΣΟΧΗ: Οι δομές που έχουν διαγραφή καταργούνται με το νόμο 4547/2018

Αυτοτελής Διεύθυνση Διοικητικής, Οικονομικής και Παιδαγωγικής Υποστήριξης

Επιχειρησιακός στόχος της Αυτοτελούς Διεύθυνσης Διοικητικής, Οικονομικής και Παιδαγωγικής Υποστήριξης είναι η διοικητική, οικονομική και παιδαγωγική υποστήριξη του έργου των Διευθύνσεων Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης της οικείας Περιφερειακής Διεύθυνσης Εκπαίδευσης και η εποπτεία και ο συντονισμός του έργου των υπαγόμενων σε αυτήν περιφερειακών υπηρεσιών.

Η Αυτοτελής Διεύθυνση Διοικητικής, Οικονομικής και Παιδαγωγικής Υποστήριξης συγκροτείται από τις ακόλουθες οργανικές μονάδες:

- α) Τμήμα Α' Διοικητικών Υποθέσεων,
- β) Τμήμα Β' Οικονομικών Υποθέσεων,
- γ) Τμήμα Γ' Προσωπικού,
- δ) Τμήμα Δ' Πληροφορικής και Νέων Τεχνολογιών,
- ~~ε) Τμήμα Ε' Επιστημονικής και Παιδαγωγικής Καθοδήγησης Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης,~~
- ~~στ) Τμήμα Στ' Επιστημονικής και Παιδαγωγικής Καθοδήγησης Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης,~~
- ζ) Γραφείο Νομικής Υποστήριξης.

ΠΡΟΣΟΧΗ: Οι δομές που έχουν διαγραφή καταργούνται με το νόμο 4547/2018

Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης

Επιχειρησιακός στόχος κάθε **Διεύθυνσης Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης** είναι η εποπτεία και η εύρυθμη λειτουργία των σχολικών μονάδων αρμοδιότητάς της και των υποστηρικτικών αποκεντρωμένων δομών πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης του Υπουργείου.

Οι **Διευθύνσεις Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης** συγκροτούνται από τις ακόλουθες οργανικές μονάδες:

- α) Τμήμα Α' **Διοικητικού,**
- β) Τμήμα Β' **Οικονομικού,**
- γ) Τμήμα Γ' **Προσωπικού,**
- δ) Τμήμα Δ' **Πληροφορικής και Νέων Τεχνολογιών,**
- ε) Τμήμα Ε' **Εκπαιδευτικών Θεμάτων.**

Διεύθυνση Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης

Επιχειρησιακός στόχος κάθε **Διεύθυνσης Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης** είναι η εποπτεία και η εύρυθμη λειτουργία των σχολικών μονάδων αρμοδιότητάς της και των υποστηρικτικών αποκεντρωμένων δομών δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης του Υπουργείου.

Οι **Διευθύνσεις Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης** συγκροτούνται από τις ακόλουθες οργανικές μονάδες:

- α) Τμήμα Α' **Διοικητικού.**
- β) Τμήμα Β' **Οικονομικού.**
- γ) Τμήμα Γ' **Προσωπικού.**
- δ) Τμήμα Δ' **Πληροφορικής και Νέων Τεχνολογιών.**
- ε) Τμήμα Ε' **Εκπαιδευτικών Θεμάτων.**

Διεύθυνση Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης ΙΙ

Σε κάθε Διεύθυνση Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης λειτουργούν, ως αποκεντρωμένες υπηρεσίες,

- ένα (1) ή περισσότερα **Εργαστηριακά Κέντρα Φυσικών Επιστημών (Ε.Κ.Φ.Ε.)**

~~- Κέντρα Πληροφορικής και Νέων Τεχνολογιών (ΚΕ.ΠΑΗ.ΝΕ.Τ.)~~

~~- ένα (1) ή περισσότερα Κέντρα Συμβουλευτικής Προσανατολισμού (ΚΕ.ΣΥ.Π.), εβδομήντα εννέα (79)~~

~~συνολικά~~

~~- Στις Δ/νσεις ΔΕ Α' Αθήνας, Β' Αθήνας, Γ' Αθήνας, Δ' Αθήνας, Ανατολικής Αττικής, Δυτικής Αττικής, Πειραιά, Σάμου, Αχαΐας, Ιωαννίνων, Λάρισας, Ανατολικής Θεσσαλονίκης, Δυτικής Θεσσαλονίκης, Ηρακλείου και Ρεθύμνου λειτουργούν, ως αποκεντρωμένες υπηρεσίες,~~

~~**Συμβουλευτικοί Σταθμοί Νέων (Σ.Σ.Ν.)**~~

ΠΡΟΣΟΧΗ: Οι δομές που έχουν διαγραφή καταργούνται με το νόμο 4547/2018

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

για το σχέδιο νόμου «Αναδιοργάνωση των δομών υποστήριξης της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και άλλες διατάξεις»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Α. Επί της αρχής του σχεδίου νόμου:

Σε μια διαρκώς μεταβαλλόμενη πραγματικότητα με πολλαπλές συνέπειες στην κοινωνική ζωή των ατόμων, η ανάγκη για επανασχεδιασμό εκπαιδευτικών πολιτικών καθίσταται πιο απαραίτητη από ποτέ.

Ο επανασχεδιασμός των δομών της εκπαίδευσης καθίσταται πρώτιστη προτεραιότητα, καθώς συναρτάται με ζητήματα αφενός προσαρμογής στις νέες ανάγκες που δημιουργούν οι κοινωνικές αλλαγές και αφετέρου ευθύνης συγκρότησης ενός συγκεκριμένου πλαισίου εφαρμογής και υλοποίησης με αξιακές αναφορές, λαμβάνοντας υπόψη και τις σύγχρονες εξελίξεις στην επιστήμη και την τεχνολογία. Το πλαίσιο αυτό, προσανατολισμένο σε ανθρωπιστικές αναφορές, έχει στόχο να αντιμετωπίσει τις όποιες αρνητικές συνέπειες προκλήθηκαν εξ αιτίας των ραγδαίων εξελίξεων στα κέντρα οργάνωσης της ατομικής και κοινωνικής ζωής των πολιτών (ακούσιες μετακινήσεις από τον τόπο οικογενειακής εγκατάστασης, μεταβολές των εργασιακών δεδομένων και άλλα) με τις άμεσες και έμμεσες συνέπειές τους στα θεμελιακά συστήματα κοινωνικής ένταξης του παιδιού.

Νόμος 4547 (ΦΕΚ 102/τ.Α'/12.06.2018)

«Αναδιοργάνωση των δομών υποστήριξης της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και άλλες διατάξεις»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΕΣ ΔΟΜΕΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑΣ ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Άρθρο 3

Αποκεντρωμένες υπηρεσίες πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων

1. Οι αποκεντρωμένες υπηρεσίες του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, που οργανώνουν και υποστηρίζουν την παροχή της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και το έργο των εκπαιδευτικών, είναι οι εξής:

- α) οι **Περιφερειακές Διευθύνσεις Εκπαίδευσης** (13 ΠΔΕ)
- β) τα **Κέντρα Εκπαίδευσης για την Αειφορία** (Κ.Ε.Α.)
- γ) τα **Εργαστηριακά Κέντρα Φυσικών Επιστημών** (Ε.Κ.Φ.Ε.) ,
- δ) τα **Εργαστηριακά Κέντρα** (Ε.Κ.)
- ε) οι **σχολικές μονάδες**.

2. Στην ΠΔΕ Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης λειτουργεί το Γραφείο Μειονοτικής Εκπαίδευσης

Νόμος 4547 (ΦΕΚ 102/τ.Α'/12.06.2018)

Στις Περιφερειακές Διευθύνσεις Εκπαίδευσης στις οργανικές μονάδες των οποίων περιλαμβάνονται οι Διευθύνσεις Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης ιδρύονται τα **Περιφερειακά Κέντρα Εκπαιδευτικού Σχεδιασμού (ΠΕ.Κ.Ε.Σ.)** (24) και τα **Κέντρα Εκπαιδευτικής και Συμβουλευτικής Υποστήριξης (Κ.Ε.Σ.Υ.)** (71)

Περιφερειακά Κέντρα Εκπαιδευτικού Σχεδιασμού (ΠΕ.Κ.Ε.Σ.)

Στις οικείες Περιφερειακές Διευθύνσεις Εκπαίδευσης ιδρύονται 24 ΠΕ.Κ.Ε.Σ.

Αποστολή των ΠΕ.Κ.Ε.Σ. είναι ο εκπαιδευτικός σχεδιασμός, η παρακολούθηση, ο συντονισμός και η στήριξη του εκπαιδευτικού έργου των δημόσιων και ιδιωτικών σχολικών μονάδων, καθώς και των Ε.Κ., ο συντονισμός των Κ.Ε.Σ.Υ., των Κ.Ε.Α., και των Ε.Κ.Φ.Ε. της περιοχής αρμοδιότητάς τους, η επιστημονική και παιδαγωγική υποστήριξη των εκπαιδευτικών της δημόσιας και της ιδιωτικής εκπαίδευσης, η οργάνωση της επιμόρφωσης, περιλαμβανομένης και της εισαγωγικής, των εκπαιδευτικών, καθώς και η υποστήριξη του προγραμματισμού και της αποτίμησης του εκπαιδευτικού έργου σε περιφερειακό επίπεδο.

Κέντρα Εκπαιδευτικής και Συμβουλευτικής Υποστήριξης (Κ.Ε.Σ.Υ.)

Στις Περιφερειακές Διευθύνσεις Εκπαίδευσης ιδρύονται 71 Κ.Ε.Σ.Υ. Αποστολή των Κ.Ε.Σ.Υ. είναι η υποστήριξη των σχολικών μονάδων και των Ε.Κ. της περιοχής αρμοδιότητάς τους για τη διασφάλιση της ισότιμης πρόσβασης όλων ανεξαιρέτως των μαθητών στην εκπαίδευση και την προάσπιση της αρμονικής ψυχοκοινωνικής τους ανάπτυξης και προόδου. Για την εκπλήρωση της αποστολής τους, τα Κ.Ε.Σ.Υ. δραστηριοποιούνται στους τομείς της διερεύνησης εκπαιδευτικών και ψυχοκοινωνικών αναγκών, της διενέργειας αξιολογήσεων, του σχεδιασμού και της υλοποίησης εκπαιδευτικών και ψυχοκοινωνικών παρεμβάσεων, καθώς και δράσεων επαγγελματικού προσανατολισμού, της υποστήριξης του συνολικού έργου των σχολικών μονάδων ή των Ε.Κ., της διενέργειας ενημερώσεων και επιμορφώσεων και της ευαισθητοποίησης του κοινωνικού συνόλου.

Σχολικά Δίκτυα Εκπαιδευτικής Υποστήριξης (Σ.Δ.Ε.Υ.) τα οποία αποτελούνται από σχολικές μονάδες και Ε.Κ. της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας γενικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης, καθώς και της ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης και έχουν σκοπό την ενδυνάμωση και την προώθηση της συνεργασίας, καθώς και το συντονισμό του έργου των σχολικών μονάδων και Ε.Κ., για τη διασφάλιση της ισότιμης πρόσβασης όλων ανεξαιρέτως των μαθητών στην εκπαίδευση και την προαγωγή συνολικά της ψυχοκοινωνικής τους υγείας.

Σε κάθε σχολική μονάδα που ανήκει σε Σ.Δ.Ε.Υ. συνιστάται **Επιτροπή Διεπιστημονικής Εκπαιδευτικής Αξιολόγησης και Υποστήριξης (Ε.Δ.Ε.Α.Υ.)**, ως αρμόδιο όργανο για την εκπαιδευτική αξιολόγηση και υποστήριξη των μαθητών και της σχολικής κοινότητας.

Κέντρα Εκπαίδευσης για την Αειφορία (Κ.Ε.Α.)

Τα Κέντρα Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης (Κ.Π.Ε.) μετατρέπονται σε Κέντρα Εκπαίδευσης για την Αειφορία (Κ.Ε.Α.) και έχουν ως αποστολή:

- α) την υποστήριξη των σχολικών μονάδων σε θέματα σχετικά με την εκπαίδευση για την αειφορία, με έμφαση στο περιβάλλον και στους τομείς που σχετίζονται με την αειφόρο ανάπτυξη, όπως η προαγωγή της υγείας και ο πολιτισμός,
- β) τη διασύνδεση της εκπαιδευτικής κοινότητας και της τοπικής κοινωνίας, για τη διασφάλιση της αειφορικής διαχείρισης του περιβάλλοντος και την ανάδειξη βιώσιμων λύσεων στα τοπικά ζητήματα.

Σύντομη ιστορική αναδρομή

1833: η πρώτη οργάνωση του φορέα διοίκησης για την Εκπαίδευση

Το 1833, ταυτόχρονα με την οργάνωση του Νέου Ελληνικού Κράτους, και με το Νόμο 6/18-2-1833 «περί Δημοτικών Σχολείων» συγκροτήθηκε και οργανώθηκε ο διοικητικός φορέας για την Εκπαίδευση και την Εκκλησία.

Ο Γραμματέας (Υπουργός) Εκπαίδευσης ασκούσε τη διοίκηση και την εποπτεία με πέντε επάλληλα, πολυμελή ή μονομελή όργανα με τον Γενικό Επιθεωρητή στην κορυφή.

Για τη Μέση Εκπαίδευση (Ελληνικά Σχολεία και Γυμνάσια) προέβλεπε τον Σχολάρχη, το Γυμνασιάρχη και την «Εφορεία»

Το οργανωτικό σχήμα της διοίκησης και εποπτείας της εκπαίδευσης αυτό, με κάποιες ενδιάμεσες τροποποιήσεις ίσχυσε

- Για τη Δημοτική Εκπαίδευση μέχρι την ψήφιση του νόμου ΒΤΜΘ' το 1895 και
- Για τη Μέση Εκπαίδευση μέχρι την ψήφιση του νόμου ΓΞΑ' το 1905

Ο θεσμός του Επιθεωρητή

Ο θεσμός του **Επιθεωρητή** εισήχθη με το Νόμο «περί Δημοτικών Σχολείων» Ν 6/18-2-1833 και ήταν από τους μακροβιότερους και βασικούς στη διοίκηση και εποπτεία στο μηχανισμό της εκπαίδευσης.

Ο **Γενικός Επιθεωρητής** είχε τη γενική εποπτεία των Δημοτικών Σχολείων, τα οποία επιθεωρούσε μια φορά το χρόνο και ασκούσε πειθαρχική εξουσία στους εκπαιδευτικούς.

Με το νόμο ΒΤΜΘ'/1895 εισήχθη ο θεσμός του **Νομαρχιακού Επιθεωρητή**

Σύντομα η διοικητική και εποπτική εξουσία συγκεντρώθηκε στα χέρια του Επιθεωρητή και παρακάμφθηκαν τα συλλογικά εποπτικά όργανα, τις Τοπικές Εποπτικές Επιτροπές των οποίων η λειτουργία ήταν πλημμελής. Δεν έλειψαν και οι συγκρούσεις μεταξύ των δύο θεσμών, οι οποίες τερματίζονται το 1911 με τη ψήφιση του Νόμου ΓΩΚΗ', ο οποίος καθιέρωσε τη μονιμότητα των Επιθεωρητών και ενίσχυσε τις αρμοδιότητές τους.

Το 1914 ψηφίστηκε ο Νόμος 240, με τον οποίο η Δημοτική Εκπαίδευση διαιρέθηκε σε 12 γενικές επιθεωρήσεις και 66 περιφέρειες και η Μέση Εκπαίδευση σε 12 γενικές επιθεωρήσεις.

Επικεφαλής των εκπαιδευτικών περιφερειών τέθηκαν οι Επιθεωρητές, με καθήκον την άμεση διοίκηση και εποπτεία των σχολείων και των εκπαιδευτικών της περιφέρειάς τους.

Το 1937 εισήχθη και ο θεσμός των Γενικών Επιθεωρητών Δημοτικής Εκπαίδευσης. Έτσι διαχωρίστηκε η διοίκηση και η εποπτεία της Δημοτικής Εκπαίδευσης από τη Μέση, σε επίπεδο περιφέρειας.

Στη μεταπολεμική περίοδο από το 1950 έως το 1970 παρ' όλες τις πολιτικές μεταβολές, καμιά τροποποίηση ή αλλαγή δεν έγινε στη διάρθρωση της εποπτείας και το έργο των Επιθεωρητών .

Το 1970 εκδόθηκε το Ν.Δ. 651/1970, το οποίο προέβλεπε για τη διοίκηση και εποπτεία της εκπαίδευσης πέντε επάλληλα επίπεδα για την άσκησή τους.

Η χώρα διαιρέθηκε σε «Ανώτατες Εκπαιδευτικές Περιφέρειες» (Α.Ε.Π.) και επικεφαλής της κάθε μιας τέθηκε ένας «Εκπαιδευτικός Σύμβουλος». Επίσης σε κάθε Α.Ε.Π. υπήρχε από ένας γενικός επιθεωρητής Δημοτικής και Μέσης εκπαίδευσης.

Σε επίπεδο νομού, που αποτελούσε στενότερη περιφέρεια, επικεφαλής ήταν ο **Νομαρχιακός Επιθεωρητής**. Ακολουθούσε η εκπαιδευτική περιφέρεια, με επικεφαλής τον **Επιθεωρητή** και τελευταίο επίπεδο αυτό του σχολείου με επικεφαλής το Διευθυντή.

Για τη **Μέση Εκπαίδευση** υπήρχαν οι **Διοικητικοί Επιθεωρητές και οι Επιθεωρητές Ειδικοτήτων**. Τέλος θεσπίστηκε και ο θεσμός του αναπληρωτή Γεν. Επιθεωρητή. Η διάρθρωση αυτή οδήγησε και στην αύξηση του αριθμού των εποπτικών θέσεων.

Εύστοχα παρατηρούσε ο Παπανούτσος στη Βουλή το 1976 πως η αύξηση του αριθμού των Επιθεωρητών από τη δικτατορία, έγινε με σκοπό την αστυνόμευση των εκπαιδευτικών.

1982 Ν.1304 ο θεσμός του Σχολικού Συμβούλου και το διπλό δίκτυο εντολών

Το 1982 ψηφίζεται ο Νόμος 1304 (ΦΕΚ 144/τ.Α'/07.12.1982) με τίτλο: «Για την επιστημονική – παιδαγωγική καθοδήγηση και τη διοίκηση στη Γενική και τη Μέση Τεχνική – Επαγγελματική Εκπαίδευση και άλλες διατάξεις», ο οποίος ικανοποιεί το χρόνιο αίτημα για κατάργηση του θεσμού των Επιθεωρητών και των Γενικών Επιθεωρητών Εκπαίδευσης και διαχωρίζει το έργο της επιστημονικής – παιδαγωγικής καθοδήγησης των εκπαιδευτικών που ανατίθεται στους **Σχολικούς Συμβούλους**, από αυτό της διοίκησης και του ελέγχου της λειτουργίας των σχολείων που ασκείται πλέον από τους **προϊσταμένους των Διευθύνσεων ή Γραφείων Εκπαίδευσης**.

Χαρακτηριστικά στην Εισηγητική Έκθεση, η οποία και αποκαλύπτει το πνεύμα του νομοθέτη, αναφέρει:

«Το σημαντικότερο νέο στοιχείο αυτού του νομοσχεδίου είναι ο θεσμός του **Σχολικού Συμβούλου**, ως στελέχους: α) επιφορτισμένου αποκλειστικά με τις αρμοδιότητες που καθοδηγούν και προάγουν την εκπαιδευτική πράξη, β) που επιλέγεται με αυστηρά ποιοτικά κριτήρια κατάρτισης, ικανοτήτων, εμπειρίας και προσωπικότητας για επιτυχή ανταπόκριση αυτού, ακριβώς, του έργου και γ) που υπηρετεί το έργο αυτό με θητεία, όσο η προσφορά του κρίνεται στον απαιτούμενο υψηλό βαθμό επωφελής».

Επιπλέον, στην Εισηγητική Έκθεση γίνεται αναφορά στις «παθογένειες» που προσπάθησε να θεραπεύσει ο νόμος αυτός: «Η Γενική Εκπαίδευση στη Χώρα μας **πάσχει σοβαρά** στον πάρα πολύ σημαντικό τομέα της εποπτείας. Βασικά πάσχει ο θεσμός, ως οργανωτική ρύθμιση και συνακόλουθα η στελέχωση και αποδοτικότητα της λειτουργίας του.

Σύμφωνα με τον μέχρι τότε ισχύοντα Ν.309/1976 το υπηρεσιακό στέλεχος εποπτείας, ο Επιθεωρητής Δ.Ε. ή ο Γενικός Επιθεωρητής Μ.Ε. «ασκεί διοίκησιν, επιθεώρησιν, καθοδήγησιν, εποπτείαν, και έλεγχον επί των σχολείων και του προσωπικού αυτών της Περιφέρειας του... ων διοικητικός και πειθαρχικός προϊστάμενος»

Με το Π.Δ.472/1983 (ΦΕΚ 181/τ.Α'/14.12.1983), «Μεταβίβαση αρμοδιοτήτων του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων στους Νομάρχες» μεταβιβάζονται αρμοδιότητες διοίκησης και εποπτείας από τον Υπουργό στους κατά τόπους Νομάρχες.

Ακολούθησε το Π.Δ.214/1984 (ΦΕΚ 77/τ.Α'/29.05.1984) που προσδιορίζει «Καθήκοντα και αρμοδιότητες των σχολικών συμβούλων» διασαφηνίζοντας και εμπλουτίζοντας το Ν.1304/1982. Έτσι, το νέο θεσμικό όργανο εποπτείας, ο Σχολικός Σύμβουλος, επιφορτίζεται αποκλειστικά με καθήκοντα παιδαγωγικής και επιστημονικής καθοδήγησης, ενώ απαλλάσσεται από τα διοικητικά καθήκοντα που έφεραν οι παλαιοί επιθεωρητές Μέσης Εκπαίδευσης.

1994: η διοίκηση και εποπτεία της Εκπαίδευσης περιέρχονται στην αρμοδιότητα του αιρετού Νομάρχη

Το 1994 με το Νόμο 2218 (ΦΕΚ 90/τΑ'/13.06.1994) «Ίδρυση νομαρχιακής αυτοδιοίκησης, τροποποίηση διατάξεων για την πρωτοβάθμια αυτοδιοίκηση και την περιφέρεια και άλλες διατάξεις» και με το άρθρο 3 παρ. 1 ορίζεται ότι: «Η διοίκηση των τοπικών υποθέσεων νομαρχιακού επιπέδου ανήκει στις Ν.Α. Στις Ν.Α. περιέρχονται όλες οι αρμοδιότητες των νομαρχών και των νομαρχιακών υπηρεσιών...». Με τον τρόπο αυτό ζητήματα που αφορούν τη διοίκηση και εποπτεία της Εκπαίδευσης περιέρχονται στην αρμοδιότητα του αιρετού Νομάρχη. Αρχίζει να διαφαίνεται και να εφαρμόζεται μια πολιτική αποκέντρωσης.

2000: οι αρμοδιότητες των νομαρχών σε θέματα πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευση επανέρχονται στον υπουργό Εθνικής Παιδείας

Το 2000 με το άρθρο 14 παρ. 29 του νόμου 2817 (ΦΕΚ 78/τΑ'/14.03.2000) που τιτλοφορείται: «*Εκπαίδευση των ατόμων με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες και άλλες διατάξεις.*» όλες οι αρμοδιότητες των νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων σε θέματα πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, οι οποίες πριν ανήκαν στους νομάρχες και στις νομαρχιακές υπηρεσίες ως όργανα του Κράτους, περιέρχονται στον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και ασκούνται δια των αποκεντρωμένων υπηρεσιών του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων

2000 Ν.2817 θεσμοθετούνται οι Περιφερειακές Διευθύνσεις Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης

Νόμος 2817/2000: στην έδρα κάθε περιφέρειας του Κράτους συνιστάται **Περιφερειακή Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης**, η οποία υπάγεται στον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων. Στην Περιφερειακή Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης προΐσταται μετακλητός Περιφερειακός Διευθυντής Εκπαίδευσης, που προέρχεται από εκπαιδευτικούς της δημόσιας πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης

Οι λόγοι για τους οποίους θεσμοθετήθηκε αυτή η επαναφορά των αρμοδιοτήτων στο Κράτος αποκαλύπτονται στην Εισηγητική έκθεση του νόμου 2817, όπου αναφέρεται: «Άρθρο 14 παράγραφος 30. **Σε συμμόρφωση με την υπ' αριθμ. 2592/1999 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας**, σύμφωνα με την οποία η αποκλειστική ευθύνη και αρμοδιότητα για τη διοίκηση, εποπτεία και λειτουργία των δημοσίων εκπαιδευτηρίων ανήκει στο Κράτος, ρυθμίζονται σχετικά ζητήματα πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, καθώς και ζητήματα προσωπικού των υπηρεσιών αυτών που μέχρι σήμερα ανήκαν στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις.»

Μεταβίβαση δικαιώματος υπογραφής «με εντολή Υπουργού»

Ενώ με την ΣΤ5/56/13.11.2000 (ΦΕΚ 1409/τΑ'/17.11.2000) «**Μεταβίβαση δικαιώματος υπογραφής «με εντολή Υπουργού»** στους Προϊσταμένους των Δ/νσεων και Γραφείων Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης των Νομών και Νομαρχιών.» ο Υπουργός εκχωρεί δικαίωμα υπογραφής και άλλες 73 αρμοδιότητες στους Προϊσταμένους των Διευθύνσεων Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης των Νομών και Νομαρχιών, προκειμένου να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα έλλειψης Οργανογράμματος για τις Περιφερειακές Υπηρεσίες του Υπουργείου.

N.2986/2002 οργανόγραμμα και αρμοδιότητες περιφερειακών υπηρεσιών

Με το νόμο 2986 (ΦΕΚ 24/τΑ'/13.02.2002) «Οργάνωση των περιφερειακών υπηρεσιών της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου και των εκπαιδευτικών, επιμόρφωση των εκπαιδευτικών και άλλες διατάξεις», **νομοθετείται το Οργανόγραμμα και οι προσδιορίζονται οι αρμοδιότητες των περιφερειακών υπηρεσιών της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης.**

Σκοπός του νομοθέτη είναι: Η βελτίωση της αποτελεσματικότητας του διοικητικού μηχανισμού της εκπαίδευσης και η ταυτόχρονη διασφάλιση της παιδαγωγικής αρτιότητας αποτελούν βασικές μέριμνες της πολιτικής μας.

Ο Περιφερειακός Διευθυντής Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης

Ειδικότερα με την εκπαιδευτική αποκέντρωση και με τη θεσμοθέτηση του Περιφερειακού Διευθυντή Εκπαίδευσης ενιαιοποιείται σε επίπεδο Περιφέρειας η διοικητική και η επιστημονική και παιδαγωγική καθοδήγηση.

Στον ίδιο φορέα θα υπαχθούν με υπηρεσιακή εξάρτηση για τη συμπλήρωση του σκέλους της καθοδήγησης οι Σχολικοί Σύμβουλοι των δύο βαθμίδων ώστε με τις θεσμοθετημένες ήδη θέσεις του Διευθυντή Διεύθυνσης και του Προϊσταμένου Γραφείου σε επίπεδο νομού, να διαμορφωθεί ευέλικτη και αποτελεσματική διοικητική και καθοδηγητική πυραμίδα, προαπαιτούμενη για την εποπτεία, στήριξη και αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου και των εκπαιδευτικών.

2002, «Καθηκοντολόγιο»

Στο τέλος του 2002 με την με αριθμ. Φ.353.1 /324/105657/Δ1/8-10-2002 (ΦΕΚ 1340/τΒ'/ 16.10.2002) «Καθορισμός των ειδικότερων καθηκόντων και αρμοδιοτήτων των προϊσταμένων των περιφερειακών υπηρεσιών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, των διευθυντών και υποδιευθυντών των σχολικών μονάδων και ΣΕΚ και των συλλόγων των διδασκόντων.», γίνεται προσπάθεια κωδικοποίησης των αρμοδιοτήτων όλων των διοικητικών οργάνων της εκπαίδευσης.

2011 Ν.4027 καταργούνται τα Γραφεία Εκπαίδευσης

Τέλος, το 2011 με το Νόμο 4027 (ΦΕΚ 233/τΑ'/04.11.2011) «Ελληνόγλωσση εκπαίδευση στο εξωτερικό και άλλες διατάξεις» και με το άρθρο 32 καταργούνται τα γραφεία πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, φυσικής αγωγής και επαγγελματικής εκπαίδευσης. Οι αρμοδιότητές τους μεταφέρονται στους Διευθυντές Εκπαίδευσης και το προσωπικό τους στις αντίστοιχες διευθύνσεις εκπαίδευσης. Το βαρύ πυραμιδικό συγκεντρωτικό σχήμα των τεσσάρων επιπέδων που καθιερώθηκε το 2000-2002, γίνεται πιο ευέλικτο με την κατάργηση των προϊσταμένων Γραφείων Εκπαίδευσης το 2011.

*Ευχαριστώ
για την υπομονή σας*